

РЕШЕНИЕ

№ 1031

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7540** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Стар пост“ ЕООД против решение № 95-С-32-8/05.07.2023 г. на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ АД (БП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано със заявление рег. № 95-С-32/20.02.2023 г., с което жалбоподателят поиска да му бъде предоставен достъп до следната информация: писмата на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, които постъпват в пощенската мрежа на „Български пощи“ ЕАД от „МиБМ експрес“ ООД отпечатани и пликовани, по кой договор се фактурират:

- по договор № 20/20.01.2017 г. за хибридна поща и

- по договор № 188/31.08.2016 г. за достъп до пощенската мрежа на пощенския оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга.

С решение № 3996/16.06.2023 г. по адм. дело № 3216/2023 г на Административен съд София – град, Второ отделение, 37 състав бил отменен първоначалният отказ на ответника по искането и му било указано да се произнесе по заявлението, като изложи

мотиви, защо приема, че информацията е търговска тайна по смисъла на чл. 17, ал. 2 ЗДОИ; кои обстоятелства намира, че водят до извод за нелоялна конкуренция между търговците (не е достатъчно само наличието на отказ от страна на третите лица); наличен ли е надделяващ обществен интерес или липсва такъв; кои са страните и по какъв ред са сключени двата договора, посочени в заявлението, както и основните права и задължения по тях.

В изпълнение на посоченото съдебно решение ответникът постановил оспорения акт, като приел, че информацията, поискана в точка 1 от заявлението, се отнася до трето лице и съгласно чл. 31, ал. 2 ЗДОИ се изисква неговото изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата информация. То било поискано с писмо изх. № 95-С-32-2/27.02.2020 г. на БП до «МиБМ експрес» ООД и последното с писмо вх. № 95-С-32-3/13.03.2023 г. на БП изразило несъгласие, мотивирано с това, че исканата информация представлява търговска тайна (л.35 от делото). В допълнение в процесното решение са изложени мотиви, че „Стар пост“ ЕООД е конкурент на «МиБМ експрес» ООД, доколкото и двете дружества предоставят услуги в обхвата на универсалната пощенска услуга и неуниверсални пощенски услуги на своите клиенти и участват и в процедури за възлагане на обществени поръчки. При разкриването на посочената от информация как „МиБМ експрес“ ООД изготвя своите предложения, вкл. предлагани отстъпки и обеми, „Стар пост“ ЕООД ще получи нелоялно предимство, което сериозно ще навреди интересите на „МиБМ експрес“ ООД и възможностите на дружеството да привлича нови клиенти, както и ще даде възможност на дружеството – заявител да оферира съществуващи клиенти на „МиБМ експрес“ ООД, знаейки какви са договорените цени и маржове. По този начин ще се получи съществено изкривяване на пазара, което ще доведе до нелоялна конкуренция. Въз основа на изложените съображения издателят на оспорения акт приел, че поисканата информация не попада в обхвата на понятието „Обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, а представлява търговска тайна по смисъла на чл. 17, ал. 2 от същия закон, като предоставянето ѝ би довело до нелоялна конкуренция между търговци и не подлежи на предоставяне. Поради това, с процесното решение е постановен отказ по заявлението, като са изложени и мотиви, че БП и дружеството - заявител са търговски дружества с идентичен предмет на дейност, което се установява от публичния регистър на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) по Закона за електронните съобщения и Закона за пощенските услуги (ЗПУ). „Стар пост“ ЕООД извършва пощенски услуги по смисъла на чл. 39 от ЗПУ във връзка с чл. 34, ал.1, т.1, т.2 и т. 4 от същия закон. Същите услуги се осъществяват от БП съгласно индивидуална лицензия за извършване на универсални пощенски услуги на цялата територия на Република България № 1-001-05/16.07.2020г., достъпна на официалната страница на БП. Жалбоподателят извършва неуниверсалните пощенски услуги, видно от публичния регистър на КРС. Видно от същия регистър, жалбоподателят извършва пощенските услуги, посочени в чл.38, ал.1-3 ЗПУ; същите услуги се осъществяват и от БП, съгласно удостоверение № 0015-01/30.12.2010 г., достъпно на официалната страница на дружеството на адрес: www.bgpost.bg. Поради това, предоставянето на информация би довело до нарушаване на общата забрана, регламентирана в чл. 29 от Закона за защита на конкуренцията.

Посочва се в мотивите на оспореното решение и, че договор № 20/20.01.2017 г. за хибридна поща и договор № 188/31.08.2016 г. за достъп до пощенската мрежа на пощенския оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска

услуга са сключени между две търговски дружества - БП и „МиБМ експрес“ ООД, осъществяващи права и задължения с идентичен предмет на дейност. Следва да се вземе предвид това, че „МиБМ експрес“ ООД осъществява спомагателна функция по отношение на БП, което води до създаване на търговски отношения между две търговски дружества и което представлява търговска тайна, като довеждането до знанието на трето конкурентно търговско дружество нарушава добросъвестната търговска практика и уврежда интересите на конкурентите.

С така изложените подробни мотиви са изпълнени указанията, дадени с цитираното по-горе съдебно решение. В настоящето производство пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват различен правен извод. Преценени в съвкупност, както и служебно известните на настоящия състав, установени по адм. д. № 3497/2023г. на Административен съд София град, налагат извод, че дружеството – жалбоподател, БП и горепосоченото трето лице са страни в разнородни производства, породени от конкурентната им дейност и процесното заявление по естеството си не представлява такова за целта, прогласена в чл.2, ал.1 ЗДОИ. Съдът в настоящия състав споделя виждането, изразено в мотивите на решение № 2508/14.04.2021г. по адм. д. № 11264/2020г. на 33 състав на съда, образувано по преходен спор между страните с аналогичен предмет, че в случая не може да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на т.б от § 1 на Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗДОИ, съгласно която такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона. Безпротиворечиво се установява както от приложените в преписката писмени доказателства, така и от представените пред съда, че се касае за събиране на информация за дейността на търговци, чиято дейност е конкурентна на тази на заявителя, за целите на последната. Ето защо, не може да се приеме, че искането има за цел разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността. Следователно, не е налице основание за преодоляване несъгласието на третото лице в хипотезата чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, изразено в случая, и съгласно предвидената в чл.17, ал.2 ЗДОИ възможност.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и отказът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Действително, съгласно чл.18, ал.2 ЗПУ, пощенските оператори изпълняват дейността си при условия на равнопоставеност и публичност. Това правило гарантира посочените условия на изпълнение от всички оператори спрямо потребителите на услугите. На свой ред пощенският оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга съгласно чл.23, ал.1 ЗПУ осигурява достъп до пощенската си мрежа на другите пощенски оператори, извършващи услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга, при условия на обективност и равнопоставеност и при спазване на техническите и технологичните изисквания, като за достъпа се сключват договори, в които страните договарят финансовите, конкретните технически, технологични и други условия и ред на свързване. Ако не бъде постигнато съгласие, КРС следва да даде задължителни указания на страните на

основание чл.23, ал.6 ЗПУ. Ето защо, операторите разполагат с така предоставената от закона възможност да получат равнопоставен достъп до мрежата на БП. Що се отнася до надзора върху дейността на операторите, той се извършва от КРС съгласно чл.15, ал.1 ЗПУ, в т. ч. за осигуряване условия за ефективна конкуренция на пазара на пощенски услуги и равнопоставеност на пощенските оператори (т.2); проследяване на данни и информация, включително финансова, в съответния обем и срок, свързана с изпълнение на регулаторните ѝ функции, като гарантира опазването ѝ, ако тя е търговска тайна на оператора (т.9); КРС разработва методиката за изчисляване на нетните разходи от извършване на универсалната пощенска услуга и за определяне на критерии за наличие на несправедлива финансова тежест (т.11); съгласува цената на универсалната пощенска услуга по видове услуги (т.14); съгласува представената от пощенския оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга система за разпределение на разходите по видове услуги, определя процедура за реда и сроковете за съгласуването ѝ, дава задължителни указания за промени във връзка със системата за разпределение на разходите и съгласува получените от системата резултати (т.15); предлага на министъра на финансите да включи размера на средствата за компенсиране на несправедливата финансова тежест от извършването на универсалната пощенска услуга в проекта на закон за държавния бюджет на Република България за следващата календарна година (т.16). Така предвидените от специалния закон механизми за постигане на отчетност при определянето на несправедлива финансова тежест също изключват приложението на общите правила на ЗДОИ.

С оглед изхода на делото разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Стар пост“ ООД, с ЕИК[ЕИК], против решение № 95-С-32-8/05.07.2023 г. на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ ЕАД. ОСЪЖДА „Стар пост“ ООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на „Български пощи“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: